

32002L0038

15.5.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 128/41

DYREKTYWA RADY 2002/38/WE

z dnia 7 maja 2002 r.

zmieniająca oraz tymczasowo zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do systemu podatku od wartości dodanej stosowanego do usług radiowych i telewizyjnych oraz niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy stosowane obecnie względem podatku VAT pobieranego od usług radiowych i telewizyjnych oraz od usług świadczonych drogą elektroniczną na mocy art. 9 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: jednolita podstawa wymiaru podatku ⁽⁴⁾, są niedostosowane do opodatkowania takich usług świadczonych we Wspólnocie, jak również do zapobiegania zniekształceniom konkurencji w tej dziedzinie.
- (2) W interesie poprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, takie zakłócenia powinny być usunięte i powinny być wprowadzone nowe ujednolicone zasady dla tego typu działalności. Należy podjąć działanie w celu zapewnienia w szczególności, że takie usługi wykonane odpłatnie i skonsumowane przez klientów posiadających siedzibę na terytorium Wspólnoty, podlegają opodatkowaniu we Wspólnocie, a nie podlegają opodatkowaniu, jeżeli są skonsumowane poza granicami Wspólnoty.
- (3) W tym celu usługi radiowe i telewizyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną z państw trzecich dla osób posiadających siedzibę we Wspólnocie lub ze Wspólnoty dla odbiorców posiadających siedzibę w państwach trzecich powinny podlegać opodatkowaniu zgodnie z miejscem siedziby odbiorcy usług.
- (4) W celu zdefiniowania usług świadczonych drogą elektroniczną przykłady takich usług powinny zostać włączone do Załącznika do niniejszej dyrektywy.
- (5) Aby ułatwić wypełnianie zobowiązań fiskalnych podmiotom gospodarczym świadczącym usługi drogą elektroniczną, które nie posiadają siedziby ani nie stosuje się do nich wymogu identyfikacji do celów podatkowych we

Wspólnocie, należy ustanowić specjalny system. W zastosowaniu tego systemu każdy podmiot gospodarczy świadczący takie usługi środkami elektronicznymi osobom niepodlegającym opodatkowaniu na terytorium Wspólnoty może, jeżeli nie jest inaczej zidentyfikowany do celów podatkowych we Wspólnocie, ubiegać się o identyfikację podatkową w jednym z Państw Członkowskich.

- (6) Podmiot gospodarczy nieposiadający siedziby, który chciałby skorzystać ze specjalnego systemu, powinien spełniać wymagania ustanowione tam oraz w jakichkolwiek innych odpowiednich przepisach istniejących w Państwie Członkowskim, w którym usługi są konsumowane.
- (7) Państwo Członkowskie nadające identyfikację podatkową, musi być zdolne w pewnych warunkach do wyłączenia ze specjalnego systemu podmiotu gospodarczego nieposiadającego siedziby.
- (8) W przypadku gdy podmiot gospodarczy nieposiadający siedziby ubiega się o specjalny system, każdy zapłacony przez niego podatek od wartości dodanej odnoszący się do towarów i usług wykorzystanych przez niego do celów jego działalności podlegającej opodatkowaniu i objętej specjalnym systemem, powinien zostać zwrócony przez Państwo Członkowskie, w którym zapłacono podatek od wartości dodanej, zgodnie z uzgodnieniami trzynastej dyrektywy Rady 86/560/EWG z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych - warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom nie mającym siedziby na terytorium Wspólnoty ⁽⁵⁾. Nie powinny być stosowane opcjonalne ograniczenia dotyczące zwrotu określone w art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 tej dyrektywy.
- (9) Z zastrzeżeniem warunków przez nie ustanowionych Państwa Członkowskie powinny zezwolić, aby niektóre deklaracje podatkowe były sporządzane za pomocą środków elektronicznych, jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków.
- (10) Należy trwale przyjąć przepisy dotyczące wprowadzenia elektronicznych deklaracji podatkowych i oświadczeń. Należy przyjąć obowiązywanie wszystkich innych przepisów przez tymczasowy okres trzech lat, który to okres może zostać ze względów praktycznych przedłużony, ale powinien być w każdym razie, na bazie doświadczeń, podany przeglądowi w ciągu trzech lat począwszy od dnia 1 lipca 2003 r.
- (11) W związku z powyższym dyrektywa 77/388/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona,

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 E z 28.11.2000, str. 65.⁽²⁾ Dz.U. C 232 z 17.8.2001, str. 202.⁽³⁾ Dz.U. C 116 z 20.4.2001, str. 59.⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2001/115/WE (Dz.U. L 15 z 17.1.2002, str. 24).⁽⁵⁾ Dz.U. L 326 z 21.11.1986, str. 40.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG wprowadza się tymczasowo następujące zmiany:

1) w art. 9:

- a) w ust. 2 lit. e) kropkę na końcu zdania zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się następujące tiret:

„— usługi radiowe i telewizyjne,

— usługi świadczone drogą elektroniczną, między innymi te określone w załączniku L”;

b) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) miejscem świadczenia usług wymienionych w lit. e) tiret ostatnie, świadczonych osobom niepodlegającym opodatkowaniu, które posiadają siedzibę, mają stały adres lub zazwyczaj przebywają w Państwie Członkowskim przez podatnika, który poza Wspólnotą założył przedsiębiorstwo lub ma stałą siedzibę, z której świadczona jest usługa lub, w przypadku braku takiej siedziby przedsiębiorstwa lub stałej siedziby, ma miejsce stałego zamieszkania lub miejsce, gdzie zazwyczaj przebywa poza Wspólnotą, jest miejsce, gdzie osoba niepodlegająca opodatkowaniu posiada siedzibę, miejsce stałego zamieszkania lub zazwyczaj przebywa”;

c) w ust. 3 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„3. W celu uniknięcia podwójnego opodatkowania, braku opodatkowania lub zniekształcenia konkurencji Państwa Członkowskie mogą w odniesieniu do świadczenia usług określonych w ust. 2 lit. e), z wyjątkiem usług określonych w tiret ostatnim, świadczonych osobom niepodlegającym opodatkowaniu, a także w odniesieniu do najmu środków transportu, uznać”;

d) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku usług telekomunikacyjnych oraz usług radiowych i telewizyjnych, określonych w ust. 2 lit. e), świadczonych osobom niepodlegającym opodatkowaniu, które posiadają siedzibę, stały adres lub zazwyczaj przebywają w Państwie Członkowskim, przez podatnika, który poza Wspólnotą założył przedsiębiorstwo lub ma stałą siedzibę, z której świadczona jest usługa lub w przypadku braku takiej siedziby przedsiębiorstwa lub stałej siedziby ma miejsce stałego zamieszkania lub miejsce gdzie zazwyczaj przebywa poza Wspólnotą, Państwa Członkowskie stosują przepisy ust. 3 lit. b)”;

2) w art. 12 ust. 3 lit. a) dodaje się akapit czwarty w brzmieniu:

„Akapit trzeci nie ma zastosowania w stosunku do usług określonych w art. 9 ust. 2 lit. e) tiret ostatnie”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 26c

Specjalny system dla podatników nieposiadających siedziby świadczących usługi elektroniczne osobom niepodlegającym opodatkowaniu.

A. Definicje

Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

- a) »podatnik nieposiadający siedziby« oznacza podatnika, który nie założył przedsiębiorstwa ani nie ma stałej siedziby na terytorium Wspólnoty i w stosunku do którego nie jest wymagana identyfikacja do celów podatkowych na mocy art. 22;
- b) »usługi elektroniczne« oraz »usługi świadczone drogą elektroniczną« oznaczają usługi określone w art. 9 ust. 2 lit. e) tiret ostatnie;
- c) »Państwo Członkowskie identyfikacji« oznacza Państwo Członkowskie, które podatnik nieposiadający siedziby na terytorium Wspólnoty wybiera do złożenia oświadczenia w przypadku gdy rozpoczyna, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, działalność jako podatnik na terytorium Wspólnoty;
- d) »Państwo Członkowskie konsumpcji« oznacza Państwo Członkowskie, w którym ma mieć miejsce świadczenie usług elektronicznych zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. f);
- e) »deklaracja dotycząca podatku od wartości dodanej« oznacza oświadczenie zawierające informacje konieczne do określenia zobowiązania podatkowego, które należy uścić w każdym Państwie Członkowskim.

B. Specjalny system dla usług świadczonych drogą elektroniczną

1. Państwa Członkowskie zezwalają podatnikowi nieposiadającemu siedziby, świadczącemu usługi elektroniczne osobie niepodlegającej opodatkowaniu, która ma siedzibę lub stały adres lub zazwyczaj przebywa w Państwie Członkowskim, na wykorzystywanie specjalnego systemu zgodnie z następującymi przepisami. Specjalny system stosuje się wobec wszystkich świadczeń takich usług we Wspólnocie.

2. Podatnik nieposiadający siedziby składa deklarację w Państwie Członkowskim identyfikacji, w przypadku gdy jego działalność jako podatnika rozpoczyna się, kończy lub zmienia w takim stopniu, że nie kwalifikuje się już on do korzystania ze specjalnego systemu. Taka deklaracja jest sporządzana drogą elektroniczną.

Informacje kierowane przez podatnika nieposiadającego siedziby do Państwa Członkowskiego identyfikacji w przypadku rozpoczęcia przez podatnika działalności podlegającej opodatkowaniu zawierają następujące szczegółowe dane identyfikacyjne: nazwa, adres pocztowy, adresy elektroniczne włącznie ze stronami internetowymi, krajowy numer identyfikacji podatkowej, jeżeli istnieje, oraz oświadczenie, że osoba nie posiada we Wspólnocie identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej. Podatnik nieposiadający siedziby powiadamia Państwo Członkowskie identyfikacji o każdej zmianie w przedłożonych informacjach.

3. Państwo Członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi nieposiadającemu siedziby indywidualny numer. W oparciu o informacje wykorzystane w celach tej identyfikacji Państwa Członkowskie konsumpcji mogą zachować własne systemy identyfikacyjne.

Państwo Członkowskie identyfikacji powiadamia drogą elektroniczną podatnika nieposiadającego siedziby o przyznanym mu numerze identyfikacji podatkowej.

4. Państwo Członkowskie identyfikacji skreśla podatnika nieposiadającego siedziby z rejestru identyfikacyjnego, jeżeli:

- a) powiadamia on, że już nie świadczy usług elektronicznych lub
- b) można inaczej stwierdzić, że jego działalność podlegająca opodatkowaniu zakończyła się; lub
- c) nie spełnia już on wymagań koniecznych do udzielenia mu pozwolenia na wykorzystywanie specjalnego systemu; lub
- d) uporczywie uchyla się od stosowania zasad dotyczących specjalnego systemu.

5. Podatnik nieposiadający siedziby przedkłada drogą elektroniczną Państwu Członkowskiemu identyfikacji deklaracje podatkowe dotyczące podatku od wartości dodanej za każdy kwartał roku kalendarzowego bez względu na to czy usługi drogą elektroniczną były świadczone, czy nie. Deklarację składa się w terminie 20 dni po upływie okresu sprawozdawczego, którego dotyczy deklaracja.

Deklaracja podatkowa dotycząca podatku od wartości dodanej zawiera numer identyfikacyjny oraz, dla każdego Państwa Członkowskiego konsumpcji, w którym podatek stał się należny, całkowitą wartość minus podatek od wartości dodanej świadczenia usług elektronicznych w okresie sprawozdawczym i całkowitą kwotę odpowiadającego mu podatku. Stosowane stawki podatkowe oraz całkowita kwota należnego podatku są również wskazywane.

6. Deklaracje podatkowe dotyczące podatku od wartości dodanej są sporządzane w euro. Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą żądać, aby deklaracja podatkowa była sporządzana w ich walutach krajowych. Jeżeli świadczenia zostały rozliczone w innych walutach, przy wypełnianiu deklaracji wykorzystuje się kurs walutowy z ostatniego dnia okresu sprawozdawczego, którego ona dotyczy. Przeliczeń należy dokonywać zgodnie z kursami wymiany walut na ten dzień publikowanymi przez Europejski Bank Centralny lub, jeżeli w tym dniu nie ukazała się publikacja, następnego dnia publikacji.

7. Podatnik nieposiadający siedziby uiszcza podatek od wartości dodanej razem ze złożeniem deklaracji. Płatności dokonuje się na konto bankowe denominowane w euro, wskazane przez Państwo Członkowskie identyfikacji. Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą żądać, aby płatności były dokonywane na konto bankowe denominowane w ich własnej walucie.

8. Niezależnie od art. 1 ust. 1 dyrektywy 86/560/EWG, podatnikowi nieposiadającemu siedziby, korzystającemu ze specjalnego systemu, przyznaje się zwrot zgodnie z dyrektywą 86/560/EWG zamiast uprawnienia do odliczania podatku na mocy art. 17 ust. 2 niniejszej dyrektywy. Art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotu odnoszącego się do elektronicznych świadczeń objętych tym specjalnym systemem.

9. Podatnik nieposiadający siedziby prowadzi szczegółową ewidencję transakcji objętych specjalnym systemem w stopniu umożliwiającym administracji podatkowej Państwa Członkowskiego konsumpcji ustalenie, że deklaracja podatkowa dotycząca podatku od wartości dodanej określona w ust. 5 jest poprawna. Na żądanie Państwa Członkowskiego identyfikacji oraz Państwa Członkowskiego konsumpcji do ewidencji tych powinien być umożliwiony dostęp drogą elektroniczną. Ewidencje te są przechowywane przez okres 10 lat, licząc od końca roku, w którym przeprowadzono transakcję.

10. Artykuł 21 ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania w stosunku do podatnika nieposiadającego siedziby, który ubiegał się o specjalny system”.

Artykuł 2

W art. 22 zawartym w art. 28h dyrektywy 77/388/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Każdy podatnik oświadcza, kiedy jego działalność jako podatnika rozpoczyna się, zmienia lub kończy. Państwa Członkowskie, zgodnie z ustanowionymi przez nie warunkami, zezwalają podatnikowi na sporządzanie takich oświadczeń za pomocą środków elektronicznych jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków”;

2) w ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Każdy podatnik składa deklarację podatkową w terminie ustalonym przez Państwa Członkowskie. Termin ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od zakończenia każdego z okresów podatkowych. Okres podatkowy może być ustalony przez każde z Państw Członkowskich na jeden, dwa lub trzy miesiące. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inne okresy podatkowe, pod warunkiem że nie będą one przekraczać roku. Państwa Członkowskie, zgodnie z ustanowionymi przez nie warunkami, zezwalają podatnikowi na sporządzanie takich deklaracji za pomocą środków elektronicznych, jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków”;

3) w ust. 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Państwa Członkowskie mogą żądać od podatnika złożenia oświadczenia zawierającego wszystkie szczegółowe dane wymienione w ust. 4, dotyczące wszystkich transakcji przeprowadzonych w roku poprzedzającym. Oświadczenie takie dostarcza wszystkich informacji niezbędnych dla jakichkolwiek korekt. Państwa Członkowskie, zgodnie z ustanowionymi przez nie warunkami, zezwalają podatnikowi na sporządzanie takich oświadczeń za pomocą środków elektronicznych, jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków”;

4) w ust. 6 akapit drugi lit. b) otrzymuje brzmienie:

„Takie zestawienie sporządza się za każdy kwartał roku kalendarzowego w ciągu okresu oraz zgodnie z procedurami, które mają ustalić Państwa Członkowskie, które podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przepisy dotyczące współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich były przestrzegane w każdym przypadku. Państwa Członkowskie, zgodnie z ustanowionymi przez nie warunkami, zezwalają podatnikowi na sporządzanie takich oświadczeń za pomocą środków elektronicznych, jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków”.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 2003 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Artykuł 1 obowiązuje w okresie trzech lat począwszy od dnia 1 lipca 2003 r.

Artykuł 5

Rada, w oparciu o sprawozdanie Komisji, dokona przeglądu przepisów art. 1 niniejszej dyrektywy przed dniem 30 czerwca 2006 r. i postępując zgodnie z art. 93 Traktatu, przyjmie środki dotyczące odpowiedniego, opartego na niedyskryminacyjnych zasadach, mechanizmu elektronicznego, odnoszącego się do pobierania opłat, deklaracji, zbierania i przydzielania dochodów

podatkowych z tytułu usług świadczonych drogą elektroniczną z opodatkowaniem w miejscu konsumpcji lub, jeżeli uzna za to konieczne z przyczyn praktycznych, stanowiąc jednomyślnie w oparciu o wniosek Komisji, przedłuży okres określony w art. 4.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2002 r.

W imieniu Rady

R. DE RATO Y FIGAREDO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK L

**ILUSTRACYJNY WYKAZ USŁUG ŚWIADCZONYCH DROGĄ ELEKTRONICZNĄ OKREŚLONYCH
W ART. 9 UST. 2 LIT. e)**

1. Dostarczanie serwisów www, hosting www, utrzymywanie na odległość oprogramowania i sprzętu.
2. Dostarczanie oprogramowania oraz jego aktualizacja.
3. Dostarczanie obrazów, tekstu i informacji oraz tworzenie dostępnych baz danych.
4. Dostarczanie muzyki, filmów i gier, łącznie z grami losowymi i hazardowymi oraz transmisja wydarzeń politycznych, kulturalnych, artystycznych, sportowych, naukowych i rozrywkowych.
5. Nauczanie na odległość.

W przypadku gdy dostawca usługi i jego klient komunikują się za pomocą poczty elektronicznej, nie znaczy to jednocześnie, że świadczona usługa jest usługą elektroniczną w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. e) tiret ostatnie.”
